

2021_ANUL GOGA - ANUL TINERILOR OȚELIȚI (XLIII):

Generația Nouă! - învață din greu, spun lecția cu graba datoriei impuse!

- voi sunteți copiii adevărați ai neamului românesc?

Anul II. Sibiu, 9/22 Martie 1908. Nr. 11.

Abonamentul:
pe 1 an 5 ese
pe 1/2 an 2 50
pe 1/4 an 1 25
ROMANIA:
pe 1 an 7 lei
pe 1/2 an 3 50

ȚARA NOASTRĂ

Revistă politică-culturală
Apare săptămânal, sub conducerea unui comitet.

Redacția și administrația
SIBIU
SĂGEȘENI
strada Morii 4.

Generația nouă!
Tinerii noștri trăiesc numai ei de ei,

Generația nouă.
Povestea e destul de tristă și destul de cunoscută. E povestea tânărului românesc care, în loc să se dedice învățării, se ocupă de plăceri și de distracții. El nu are timp să studieze, să se pregătească pentru examene, să se perfecționeze. El este un tineret care trăiește în prezent, fără să se gândi la viitor. El este un tineret care nu are niciun fel de responsabilitate față de neamul românesc și față de țara sa. El este un tineret care este un element de corupție și de degenerare pentru țara noastră.

bucata de pâine și fămiătura de brânză, le dămică repede și încep apoi cu toții. Iei întind gura, își răstrâng buzele, le adună: cetesc din carte pe unghurete. Sunt pacinici, cuminți prea de vreme, multă pietate pentru numele unui Eminescu, Vlahuță Coșbuc — ca acești tineri chinuți. Ajunși odată la această treaptă, băieții noștri nu mai pot fi cuceriți. Conștiința lor de Români se în-

cu gândurile lor, cu sărăcia lor, cu mândria lor care nu mai poate fi supusă ...!

Se spune anume că generația nouă, tinerii din zilele noastre cari și-au făcut educația în școli streine, sunt un element cu sufletul corupt, cari aduc o otravă în viața morală a neamului nostru? Simțim cu toții primejdia legilor maștere, cari ne fac ucenicii unei culturi streine? Voi sunteți copiii adevărați ai neamului românesc? pe urmele lui Octavian Goga, gazetarul!

șagunism - tribunism

2021 Anul Goga - anul tinerilor oțeliți

Articolul „Generația Nouă” a apărut în revista „Țara Noastră”, Sibiu, 9/22 martie 1908, nr. 11; continuăm reproducerea: «Cu cât trec anii, cu atât mai bine se lămurește prăpastia. În clasa a șaptea, a opta din liceu împărțirea în tabere s’a isprăvit și toți își dau seama că sânt dușmani. La acest timp izolarea sufletească e desăvârșită. Tinerii noștri trăiesc numai ei de ei, cu gândurile lor, cu sărăcia lor, cu mândria lor care nu mai poate fi supusă. Învață din greu, spun lecția cu graba datoriei impuse. Cartea e învățată, dar slova ei se oprește numai la minte. Inima are alte îndemnuri cari se simt străine între pereții școlii și sbucnesc cu toată puterea când trec pragul. În camerele lor studențești, unde stau striviți grămadă câte cinci, acești băieți după ce-au făcut lecțiile cetesc ziare de-ale noastre, cetesc reviste, cărți românești. Se agită de întâmplările vieții politice și simt cu întreg sufletul lor amărăciunile năcazurilor zilnice. Cu toată școala lor străină, ei ajung să-și formeze un stil românesc din cetanii și n’ăș crede că elevii din liceele românești ar avea mai multă pietate pentru numele unui Eminescu, Vlahuță, Coșbuc - ca acești tineri chinuți. Ajunși odată la această treaptă, băieții noștri nu mai pot fi cuceriți. Conștiința lor de Români se întărește zilnic și tresare în sbuciumul unei tulburări sufletești, când cutare profesor de istorie le batjocorește neamul. Cu încetul se desprind chiar murmure de protestare, se încep hărțuiri, aruncături dârze de vorbe între tinerii celor două lumi. De multe ori se lasă cărțile la o parte, ca să înceapă discuția aprinsă în care se învederează repulsiunea demnității lor jignite. Toată

încrederea între cele două tabere s'a pierdut. Întreagă ceata asta de copilandri cu căutături îndărătnice e în așteptarea luptei și pare a suferi în armistițiul poruncit de rigoarea legilor. Abia așteaptă să treacă cea din urmă zi de școală, ca să scape de un jug greu ...

Când, în sfârșit, a ajuns bacalaureatul, tânărul nostru trăiește cea dintâi zi de desrobire morală. Profesorul lui e pentru el atunci tiranul lipsit de putere, iar colegul ungar dușmanul cu care primește lupta pe față fără șovăire ...

Asta e povestea. Cunoaștem cu toții cari am trecut prin școli întreagă desfășurarea îndelungă a acestei tragedii. Școala, privită de cârmuitorii țării noastre, ca un factor de desnaționalizare, nu e în măsură de-a putea împlini acest scop vulgar. Din punct de vedere moral nu poate avea decât un singur rezultat: semănarea urei înverșunate între două neamuri. Conștiința națională a tinerilor noștri nu e știrbită, dimpotrivă se oțelește printr'un supliciu de opt ani. Acelaș proces sufletească se urmează și la universitate. Să schițăm mai departe. Tinerii noștri după terminarea liceului, ajutorați de generozitatea măsurată a unei fundații - trec la universitate. Legea îi oprește la Cluj sau la Budapesta. La Budapesta se desăvârșește procesul lor de izolare sufletească. În lărmuirea haotică a acestui oraș jidovit ei sânt și mai străini. Firea lor de țărani se poticnește la tot pasul de orice orânduială a acestei lumi pistruițe. Nici nu pătrund în tainele ei. Rămân departe, cufundați în amintirile lor de acasă. Simt că e o prăpastie între sufletul lor și între patimile acestui furnicar pripit. Se simt surghiuniți în acest vâlmășag de oameni de cari se feresc. Își învață cărțile, își trec examenele cu aceeași sânguință care i-a trecut prin greutățile celor opt ani, - dar sufletește rămân izolați. Patru ani stau în bancă alături de cutare jidănaș cu pistrui și cu părul roșu, fără a-și spune o vorbă. Afară de notele caietelor de cursuri, nimic nu-i leagă de „**alma mater**”. Toate manifestațiile colegilor lor unguri nu-i ating. **Tinerii noștri sânt o oază în această pustietate imensă, o insulă cu flora ei particulară.** Strânși într'un mănunchiu, uniți prin îndemnurile aceleiași origini, legați prin puterea sângelui și palpătarile aceluiăș suflet, **aproțiați prin sărăcia și nevoile lor, acești surghiuniți au aceiaș matcă sufletească.**

În ceasurile libere se caută unul pe altul, leagă prietenii frumoase și se sbuciumă de toate durerile cari frământă neamul. La întrunirile lor se dau discuții aprinse, se spun pășuri zilnice, se judecă faptele celor de-acasă. În aceeași vreme când colegii lor maghiari trec în cete pe uliți, cântând imnul lui Kossuth, când cutare neofit se bate cu pumnul în piept pe pedestalul statuei lui Petöfi - acești băeți străini își cântă doinele strămoșești și gustă vin acru în vre-o odăiță din ospătăriile Șvabilor dela marginea orașului. **De suflet românesc se cutremură păreții**, cântece dela plug aude pașnicul șvab, și cei trei zeci de băeți sânt stăpâniți de un singur gând. **Un neam trăește prin sufletul lui, și sufletul neamului românesc e cu ei**, acolo în odăița unde gustă vin acru și cântă doine dela țară un mănunchiu de tineri de ai noștri.

Cum stăm cu cultura lor națională? Cu toată educația lor străină, acești băeți își dau silința să învețe carte românească. Trudindu-se zilnic, luptând cu greșuri, ajung cu vremea să stăpânească limba cât de cât și dovedesc tot mai mult interes și mai multă dragoste pentru literatura noastră. Operele de seamă ale scriitorilor noștri sânt cetite, revistele literare asemeni. Cu fraza lor muncită ei înfiripă chiar mici studii sau încercări literare. O carte apărută de curând e citită, un scriitor nou din Țară e comentat. Pentru savanții noștri, pentru artiști ei au o frumoasă pietate. Vestea că vre-unul a trecut prin Pesta, e un eveniment care se discută. E de ajuns să le spună cineva că un scriitor de-al nostru - să zicem dl. N. Iorga - e în Budapesta, ca să stârnească o mică revoluție. Acești tineri sunt stăpâniți de o mișcare, care-i îndeamnă să ție sfat, să aleagă o deputăție, să ceară cu sfială savantului două clipe de coborîre în mijlocul

lor. Ei vin cu toții, robiți de cea mai caldă dragoste de neam, călăuziți și de oare-care măsură a aprecierii, și cutare din rândurile lor cu glasul tremurat de cuviință spune cuvinte curate și duiioase. Iar când savantul le cetește paginile în care a încremenit strălucirea acestui neam obidit, când se desface icoana mândrului arhanghel al războaielor, acești băețandrii ascultă cu sufletul înfiorat, cutremurați ca la biserică. Și când frumoasa armonie a cuvintelor s'a încheiat, - bieteles lor suflete sbuciumate tresar, trupurile se ridică ca un zid și din patruzeci de piepturi sănătoase răsună ca un vifor: „**Deșteaptă-te române**” ... Savantul clipește din gene, glasul lui tremură de emoție: „**Voi sunteți copiii adevărați ai neamului românesc**”.

Să curmăm povestea. În lupta mare pe care o ducem astăzi se rostesc multe judecăți. Se caută vinovații, se ceartă greșelile. Din nemulțumirile pe cari le trezesc amărăciunile prezentului se desprind uneori glasuri cari evocă icoane din trecut, pe cari ni-le înfățișează mai frumoase, mai strălucite, ca un îndemn pentru lupta zilelor noastre. În această frământare se judecă adese cu asprime prezentul. Se spune anume că **generația nouă, tinerii din zilele noastre cari și-au făcut educația în școli streine, sunt un element cu sufletul corupt, cari aduc o otravă în viața morală a neamului nostru.** Zilele trecute dl. Iorga a zugrăvit în culori nespuse de jalnice „**tînăra generație**” – „tinerii cari trebuie să învețe la Budapesta”. Îi arată pe toți cari ajung acolo ca pe niște victime ale acestui oraș jidovit, cari “se contopesc cu mediul”. Și ne mai spune dl Iorga: „Se întorc cu sufletele oțelite, cu mâinile pregătite de luptă, cu picioarele iuți la înaintare, cu spinarea moale, adesea și cu fața deprinsă a schița zîmbetul cinic, drept răspuns la ori-ce înfruntare”. Din schița acestei povești s'ar desprinde altă icoană. Negreșit că va recunoaște ori-cine nedreptatea strigătoare care se aduce unui neam prin o educație streină. **Simțim cu toții primejdia legilor maștere, cari ne fac ucenicii unei culturi streine.** Dar credem că din această luptă noi, „**generația tînără**”, nu ne-am ales cu pornirile urâte ale acelu „oraș jidovesc și American cu mult sgomot și multă obrăznicie”».

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/actualitate/2021-anul-goga-anul-tinerilor-oteliti-xliii-generatia-noua-invata-din-greu-spun-lectia-cu-graba-datoriei-impuse-voi-sunteti-copiii-adevarati-ai-neamului-romanesc-160982.html>

tribuna.ro/stiri/actualitate/2021-anul-goga-anul-tinerilor-oteliti-xliii-generatia-noua-invata-din-greu-spun-lectia-cu-graba-datoriei-impuse-voi-sunteti-copiii-adevarati-ai-neamului...

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

Eveniment Actualitate Stirile de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

2021-Anul Goga, anul tinerilor oțeliți (XLIII): Generația Nouă! - învăță din greu, spun lecția cu graba datoriei impuse! - voi sunteți copiii adevărați ai neamului românesc?

Marius HALMAGHI 24.10.2021 22:42 239 vizualizari 0 comentarii

48% 68%

În: Tribuna, 24 octombrie 2021